

การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
The Adjustment of the First Year Undergraduate Students
of Faculty of Science at Burapha University

นางสาวนันทิชา บุญละเอียด
รหัสประจำตัวนิสิต 51035339

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถิติ ปีการศึกษา 2554
ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อเรื่อง

การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

The Adjustment of the First Year Undergraduate Students of Faculty of Science at Burapha University

นางสาวนันทิชา บุญละเอียด

รหัสประจำตัวนิสิต 51035339

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ดร.จุฑาพร เนียมวงษ์

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติ
ปีการศึกษา 2554

คณะกรรมการสอบ

.....
(อาจารย์ ดร.วนิดา พงษ์ศักดิ์ชาติ)

.....
(อาจารย์ปรียารัตน์ นาคสุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

.....
(อาจารย์ ดร.จุฑาพร เนียมวงษ์)

ลงชื่อ.....

(อาจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภาคพงศ์พันธ์)

รักษาการแทนหัวหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์

วันที่/...../.....

ลงชื่อ.....

(อาจารย์ปรียารัตน์ นาคสุวรรณ)

ประธานหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติ

วันที่/...../.....

51035339: สาขาวิชา: สถิติ; วท.บ. (สถิติ)

คำสำคัญ: การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน
น.ส. นันทิชา บุญละเอียด: การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.จุฑาพร เนียมวงษ์

จำนวน 45 หน้า. ปีการศึกษา 2554.

บทคัดย่อ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการปรับตัวของนิสิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตภาคปกติ และ นิสิตภาคพิเศษ และศึกษาปัจจัยการปรับตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต โดยทำการศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 250 คน โดยใช้แบบสอบถาม

ผลจากการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีระดับการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดอยู่ในระดับมาก นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวทั้งหมดแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านการปรับตัวพบว่า การปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคลแตกต่างกัน ส่วนการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน นิสิตภาคปกติและภาคพิเศษมีการปรับตัวด้านสังคมแตกต่างกัน สำหรับปัจจัยการปรับตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่าการปรับตัวด้านการเรียนและการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

51035339: MAJOR; Statistics; B.Se. (STATISITCS)

KEYWORDS: The adjustment of the first year undergraduate students, Partial correlation coefficients

Nunthicha Bunlaead: The Adjustment of the First Year Undergraduate Students of Faculty of Science at Burapha University

ADVISOR: Doctor Jutaporn Neamvonk

45 P. Academic Year 2011

Abstract

This research, studies adjustment of students in four aspects; i.e, academic, social, personal and emotional adjustment, and participating the university activities. The purposes of this study are to study the level of adjustment of the first year undergraduate students of faculty of science at Burapha University, to compare the adjustment of students between male and female and, to normal and special status and, to study the relationship between the four adjustments and learning achievement. The sample consists of 250 first year undergraduate students of faculty of science in the second semester of the academic year 2011. The data are collected using questionnaire.

The results of the study show that the level of adjustment of the first year undergraduate students in each aspect and overall adjustment are at high level. There are differences between male and female students for the overall, academic, social, personal and emotion adjustments. There is no difference between male and female in the participating the university activities. For the comparison of adjustment among status, we found that there is difference between normal and special program students in the social adjustment. We also found that academic and participating the university activities are significantly related to the leaning achievement.

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.จุฑาพร เนียมวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่ได้เสียสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ อีกทั้งยังเอาใจใส่ในรายละเอียดของปัญหาพิเศษฉบับนี้ทุกขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณกรรมการสอบปัญหาพิเศษในครั้งนี้ 2 ท่านคือ ดร.วนิดา พงษ์ศักดิ์ชาติ ที่กรุณาเสียเวลาช่วยชี้แนะ ให้คำปรึกษาเพิ่มเติมในปัญหาพิเศษฉบับนี้ และอาจารย์ปรียารัตน์ นาคสุวรรณ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นอย่างดี จึงทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาเป็นอย่างสูง ในการสนับสนุนและให้กำลังใจที่ดีในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์อุไรวรรณ ชินพงษ์ ที่คอยให้คำปรึกษาในการใช้โปรแกรมเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบคุณนางสาวปรียานุช ทองประเสริฐ นางสาวทัตดา ทิรัญพต นายจิรยุทธ์ ร่วมรัก คอยช่วยเหลือในการเก็บแบบสอบถาม และนางสาวปิยนุช อรรถวิภาณนธ์ นางสาวจิรวรรณ ไพบูลย์วรชาติ ในการให้คำแนะนำช่วยเหลือในรายละเอียดต่างๆ ในปัญหาพิเศษฉบับนี้ และขอบคุณทุกพี่ๆ เพื่อนๆ ในความช่วยเหลือและกำลังใจในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

นันทิชา บุญละเอียด

สารบัญ

	หน้า
ใบอนุญาต	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา	3
1.3 สมมติฐานการศึกษา	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 ขอบเขตการศึกษา	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปรับตัว	6
2.1.1 ความหมายของการปรับตัว	6
2.1.2 ทฤษฎีการปรับตัว	7
2.1.3 สาเหตุของการปรับตัว	8
2.1.4 ลักษณะการปรับตัว	8
2.2 การปรับตัวของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา	9
2.2.1 การปรับตัวด้านการเรียน	9
2.2.2 การปรับตัวด้านสังคม	10
2.2.3 การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล	11
2.2.4 การปรับตัวด้านการเข้ากิจกรรมของมหาวิทยาลัย	11
2.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา	12
2.3.1 เพศกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา	12
2.3.2 ภูมิฐานะกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา	12
2.3.3 ความฉลาดทางอารมณ์กับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	
3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกตัวอย่าง	14
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	16
3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	17
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง	20
4.2 ศึกษาระดับการปรับตัวของนิสิต	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวทั้งหมดระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง	22
4.4 ศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวทั้งหมดระหว่างนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ	24
4.5 ศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต	26
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	27
5.2 อภิปรายผล	27
5.3 ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก ก	
แบบสอบถาม	34
ภาคผนวก ข	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป	41

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ประเภท ภูมิภาค ที่พักอาศัยปัจจุบัน แหล่งเงินทุนทางการเรียน	21
4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการปรับตัว	22
4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนิสิตเพศชายและเพศหญิง	22
4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านสังคมของนิสิตเพศชายและเพศหญิง	23
4.5 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลของนิสิตเพศชาย และเพศหญิง	23
4.6 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ของนิสิตเพศชายและเพศหญิง	23
4.7 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวทั้งหมดของนิสิตเพศชายและเพศหญิง	24
4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ	24
4.9 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านสังคมของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ	24
4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลของนิสิตภาคปกติ และนิสิตภาคพิเศษ	25
4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ	25
4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวทั้งหมดของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ	25
4.13 ปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เมื่อบุคคลไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้ จะส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพจิตและการปรับตัวของบุคคล การปรับตัวในสังคมนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญ และการที่บุคคลจะอยู่ในสังคมได้นั้นต้องเรียนรู้ในการปรับสภาพทางจิตใจ ทางกาย และไม่ว่าจะมีบทบาทใดหน้าที่ใดก็ตามจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับตัวเพื่อส่งผลต่อความสำเร็จในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน เมื่อต้องการมุ่งสู่ความสำเร็จในชีวิตจะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญคือการมีสุขภาพจิตที่ดี จิตใจเข้มแข็ง กล้าตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เข้ามา ซึ่งบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขนั้นจะต้องมีความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี การปรับตัว จึงเป็นส่วนสำคัญที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนเรามากที่สุด

Williamson ผู้นำทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบนำทางมีความเชื่อว่า มนุษย์มีสติปัญญาและเหตุผลตลอดจนมีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองได้ แต่การที่จะพัฒนาอย่างเต็มที่นั้นต้องอาศัยความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะจากสังคมที่แวดล้อมเขาอยู่ การที่บุคคลมีการปะทะสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมทำให้เขามองเห็นและรู้จักตนเองในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ความสามารถ ความสนใจ ค่านิยมและทัศนคติ ความต้องการและเป้าหมายที่เขาเลือก ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้จากผู้อื่นได้รับข้อมูลและประสบการณ์ทางสังคมด้านต่างๆ เช่น ค่านิยมในสังคม มาตรฐานและข้อจำกัดทางสังคม ปัญหาต่างๆ ในสังคม ตลอดจนวิธีการที่จะจัดการแก้ไขทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น บุคคลจะสามารถปรับตัวได้ถ้าเขามีความรู้ความเข้าใจตัวเอง รู้จักและเข้าใจสังคม เพราะเขาจะสามารถตัดสินใจเลือกวิถีการดำเนินชีวิต หรือแก้ปัญหาได้อย่างมีทิศทางและมีเหตุผล โดยการใช้ข้อมูลที่เขาได้จากประสบการณ์ในสังคมมาประกอบในการที่จะพิจารณาจนสามารถสร้างความสอดคล้องหรือยืดหยุ่นระหว่างความต้องการและเป้าหมายที่พึงประสงค์ของคนกับสภาพทางสังคม จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของบุคคลดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า บุคคลจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้ (Williamson, 1949 ; นิรมล สุวรรณโคตร, 2553)

นิสิตที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551 ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลายเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม การปรับตัวของนิสิตระดับอุดมศึกษาในช่วงปีแรกนั้นมักจะมีปัญหาเมื่อมีการเปลี่ยนมาจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สภาพแวดล้อม วิธีการเรียนการสอน การใช้ชีวิตด้านต่างๆ ซึ่งอาจทำให้นิสิตเกิดความเครียดและมีปัญหาการปรับตัวได้ง่ายเพราะเมื่อนิสิตเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับตัวต่อสถานการณ์สิ่งแวดล้อม การจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงจากระดับมัธยมศึกษาซึ่งไม่คุ้นเคยกับลักษณะวิธีการเรียนในระดับอุดมศึกษา จึงอาจเกิดความสับสน ท้อแท้ต่อการเรียนและยังต้องคิดตัดสินใจด้วยตนเอง ต้องเรียนรู้ในการสร้างสัมพันธภาพกับอาจารย์ การคบเพื่อนทั้งในเพศเดียวกันและต่างเพศ การพบกลุ่มเพื่อนใหม่ที่มีพื้นฐานที่ต่างกัน การที่ต้องพักอยู่ในหอพักกับบุคคลอื่น ซึ่งแตกต่างไปจากการพักอยู่กับครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดคุ้นเคย การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัยล้วนแต่ต้องอาศัยความพยายามเป็นอย่างมาก (Ohlsen., 1983 ; สุมาลี สุวรรณภักดี, 2541) โดยเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเป็นก้าวแรกและก้าวสำคัญสำหรับชีวิตทางการศึกษา เป็นช่วงชีวิตแห่งการปรับตัวเพื่อให้เกิดความพร้อมต่อการเป็นผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาและพร้อมที่จะก้าวอย่างมั่นคงต่อการเรียนรู้ในวิชาชีพในระดับที่สูงขึ้น จึงถือได้ว่าเป็นก้าวแรกแห่งการวางรากฐานชีวิตการเรียนรู้ซึ่งแนวทางในการปรับตัว

จากชีวิตนักเรียนมาสู่ชีวิตการเป็นนิสิตระดับอุดมศึกษาการปรับตัวของนิสิตนักศึกษาในช่วงเริ่มต้นการศึกษาใหม่มีหลายประการด้วยกันดังที่ จีรวัดน์ วีระกรม, 2548 ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ชีวิตนิสิตใหม่ ดังนี้

1. ปรับทัศนคติตนเองให้สอดคล้องกับความเป็นผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อจะได้วางแผนการเรียนรู้ของตนเองให้บรรลุเป้าหมาย

2. ปรับพฤติกรรมใช้ชีวิตทางการศึกษาทางการศึกษาที่เหมาะสม ด้วยการแสวงหาประสบการณ์การเรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมที่หน่วยงานของมหาวิทยาลัยจัดขึ้น การฝึกบริหารเวลาการใช้ชีวิตในรูปแบบการจัดทำแผน สร้างโอกาสในการเปิดตนเองให้มีกลุ่มเพื่อนเพิ่มมากขึ้นทั้งภายในสาขาวิชา ต่างสาขาวิชา ต่างคณะ และต่างสถาบัน การพัฒนาตนเองจากเดิมที่เคยพึ่งพาผู้อื่นในเรื่องการเรียนไปสู่การพึ่งตนเองมากขึ้น

3. ปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ยุคใหม่ เนื่องจากการเรียนรู้ในปัจจุบันเป็นการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดน แหล่งความรู้มีอยู่ทั่วโลกที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนท่าทีการเรียนรู้ใหม่ จากเดิมที่พึ่งพาความรู้จากอาจารย์ ตำราเรียน และห้องสมุดของสถาบันเป็นหลักไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ทั่วโลก มีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ยุคใหม่ เช่น ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ ทักษะการนำเสนอมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างศักยภาพในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ เพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายอื่นๆ พัฒนานิสัยใฝ่เรียนรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง โดยพัฒนาการมองเห็นเหตุการณ์สภาพการณ์รอบตัวในเชิงการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวทันกับข้อมูลความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ที่ตนศึกษา

ปวีณา ไชยชมภู, 2549 การที่นิสิตประสบความสำเร็จในการปรับตัวและการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่ช่วยพัฒนาตนเองและเป็นตัวส่งเสริมความเชื่อมั่นในการเผชิญกับปัญหาในอนาคตแต่ถ้านิสิตประสบความล้มเหลวในการปรับตัวทำให้นิสิตเกิดความท้อถอย จนเกิดความเครียด ความวิตกกังวลในการเรียน การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจทำให้นิสิตเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ การที่นิสิตไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้จึงเป็นวิกฤตที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนต่อไปจนสำเร็จการศึกษา อาจทำให้ถึงขั้นลาพักการเรียน ลาออก หรือหมดสภาพการเป็นนิสิตเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งเป็นการสูญเสียเปล่าทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งได้จัดตั้งโดยเริ่มต้นพัฒนาจากการเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสนและได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพาในปี พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัยบูรพาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านกายภาพ บุคลากรและการพัฒนาระบบบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่เพิ่มขึ้นและมีกรขยายงาน โดยในปี พ.ศ. 2539 ได้จัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศจันทบุรีและในปี พ.ศ. 2540 ได้จัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศสระแก้ว มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ ผลิตภัณฑ์ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ทั้งด้านสังคมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (มหาวิทยาลัยบูรพา. ประวัติความเป็นมา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.buu.ac.th/th/index.php?link=aboutbuu.php> (วันที่ค้นข้อมูล : 27 กุมภาพันธ์ 2555)) โดยทำการเปิดสอนจำนวน 22 คณะ 4 วิทยาลัย มีจำนวนนิสิตในปีการศึกษา 2554 แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ภาคปกติ และภาคพิเศษ จำนวน 35,461 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 6,940 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 1,050 คน รวมทั้งสิ้น 43,617 คน (มหาวิทยาลัยบูรพา. ระบบทะเบียนและสถิตินิสิต. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://reg2.buu.ac.th/document/CurrStu/CurrALL25082554_1_2554.pdf (วันที่ค้นข้อมูล : 27

กุมภาพันธ์ 2555)) มหาวิทยาลัยบูรพาได้มุ่งเน้นสร้างคนคุณภาพ สร้างปัญญาให้แผ่นดินด้วยคุณภาพ การศึกษาระดับสากล เพื่อนำพาสังคมไทยสู่สังคมอุดมปัญญาที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ (มหาวิทยาลัยบูรพา. วิสัยทัศน์และพันธกิจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.buu.ac.th/th/index.php?link=vision.php> (วันที่ค้นข้อมูล : 27 กุมภาพันธ์ 2555))

สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทั้งนิสิตที่มาจากการสอบคัดเลือกโดยทางมหาวิทยาลัย ดำเนินการรับตรงในภาคตะวันออก 50% การรับตรงทั่วประเทศ 15% การสอบ Admission 30% และโครงการพิเศษอื่นๆ อีก 5% (มหาวิทยาลัยบูรพา. การรับสมัคร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.buu.ac.th/th/index.php?link=admission.php> (วันที่ค้นข้อมูล : 27 กุมภาพันธ์ 2555))

ดังนั้นนิสิตที่เข้ามาศึกษาจึงเป็นนิสิตที่มาจากทุกภูมิภาคซึ่งมีความแตกต่างกัน การที่นิสิตได้เข้ามาใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย นิสิตจะต้องพบวิธีการเรียนการสอนที่ต่างจากเดิม สภาพแวดล้อม หลักสูตรการเรียน การสอน อาจารย์ผู้สอน การเข้าร่วมกิจกรรม รวมไปถึงการอยู่ร่วมกับสังคมกลุ่มเพื่อนในมหาวิทยาลัย นิสิตจะต้องรู้จักแบ่งเวลาและรับผิดชอบตนเอง ซึ่งนิสิตบางคนต้องพบกับปัญหาเข้าเรียนไม่ทัน เวลาเข้ากับเพื่อนไม่ได้ นอกจากนี้ นิสิตยังต้องทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นิสิตเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบ และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

นั่นคือเมื่อเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวในทุกๆ ด้านเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งจากการสัมภาษณ์นิสิตเกี่ยวกับการปรับตัวด้านต่างๆ พบว่านิสิตมีปัญหาในด้านต่างๆ เช่น ทั้งด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย จากสถิติของมหาวิทยาลัยบูรพาพบว่านิสิตระดับปริญญาตรีที่ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ของคณะวิทยาศาสตร์ในปีการศึกษา 2554 มีจำนวนลดลงประมาณ 200 คน จากที่เคยศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และยังพบอีกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 มักอยู่เกณฑ์ต่ำนั้นก็เป็ผลมาจากการที่นิสิตไม่สามารถปรับตัวได้ในช่วงแรกของการเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย

จากสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นแนวทางในการวางแผน ป้องกัน แก้ไข ปัญหาและการให้ความช่วยเหลือนิสิตให้มีการปรับตัวที่ดี มีสุขภาพ จิตที่ดี ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเป็นข้อพิจารณาในการปรับปรุงด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตประสบความสำเร็จในการศึกษาอันจะส่งผลให้นิสิตสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ
4. เพื่อศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

1.3 สมมติฐานการศึกษา

1. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีระดับการปรับตัวทั้งหมดและการปรับตัวในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดแตกต่างกัน
3. นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษมีการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดไม่แตกต่างกัน
4. การปรับตัวในแต่ละด้านเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับของการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ทำให้ทราบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง
3. ทำให้ทราบปัจจัยในการปรับตัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
4. ทำให้ทราบแนวทางในการแก้ปัญหา นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.5 ขอบเขตการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในปัญหาพิเศษครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 653 คน
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ จำแนกเป็น
 - 1.1.1 เพศชาย
 - 1.1.2 เพศหญิง
 - 1.2 สาขาวิชา แบ่งเป็น
 - 1.2.1 สาขาวิชาคณิตศาสตร์
 - 1.2.2 สาขาวิชาเคมี
 - 1.2.3 สาขาวิชาจุลชีววิทยา
 - 1.2.4 สาขาวิชาชีวเคมี
 - 1.2.5 สาขาวิชาชีววิทยา
 - 1.2.6 สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ
 - 1.2.7 สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร
 - 1.2.8 สาขาวิชาฟิสิกส์
 - 1.2.9 สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์
 - 1.2.10 สาขาวิชาดาราศาสตร์
 - 1.2.11 สาขาวิชาสถิติ
 - 1.3 ประเภท แบ่งเป็น
 - 1.3.1 ภาคปกติ
 - 1.3.2 ภาคพิเศษ
 - 1.4 ภูมิภาค
 - 1.4.1 อยู่ในจังหวัดชลบุรี

- 1.4.2 อยู่ในจังหวัดอื่นๆ
- 1.5 การปรับตัว 4 ด้าน ได้แก่
 - 1.5.1 ด้านการเรียน
 - 1.5.2 ด้านสังคม
 - 1.5.3 ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล
 - 1.5.4 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน หลักสูตร 4 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนิสิตในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
3. ภูมิภาค หมายถึง ถิ่นที่อยู่อาศัยของนิสิต แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่
 - 3.1 อยู่ในจังหวัดชลบุรี หมายถึง นิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล จังหวัดชลบุรี
 - 3.2 อยู่ในจังหวัดอื่นๆ หมายถึง นิสิตที่อาศัยอยู่ในจังหวัดอื่นที่ไม่ใช่ในเขตจังหวัดชลบุรี
4. ที่พักอาศัย หมายถึง ที่พักอาศัยของนิสิตขณะที่เรียนมหาวิทยาลัยบูรพา ได้แก่ บ้านบิดา/มารดา บ้านญาติพี่น้อง และหอพักใน/นอกมหาวิทยาลัย เป็นต้น
5. แหล่งเงินทุนในการเรียน หมายถึง แหล่งเงินทุนที่นักศึกษาได้รับเพื่อนำมาใช้ในการเรียน ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง การทำงานหารายได้เรียนด้วยตนเอง และการกู้เงินเรียน
6. การปรับตัว หมายถึง การแสดงออกของนิสิตในการพยายามที่จะปฏิบัติตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิตเป็นผลให้เกิดความสบายใจ ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้แบ่งการปรับตัวออกเป็น 4 ด้าน คือ
 - 6.1 ด้านการเรียน หมายถึง การที่นิสิตสามารถ มีความรับผิดชอบ มีความเอาใจใส่ในการเรียน มีความขยัน มีสมาธิ ติดตามการเรียนได้ทันเวลา กล้าอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้กับอาจารย์ ทบทวนบทเรียน การเตรียมความพร้อมในการเรียน
 - 6.2 ด้านสังคม หมายถึง การที่นิสิตสามารถอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนนิสิตได้อย่างมีความสุข มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อน เข้ากับเพื่อนได้ดี เคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การให้ความช่วยเหลือเพื่อน การแสดงความห่วงใยซึ่งกันและกัน การแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการทำงาน มีความมั่นใจในตนเอง
 - 6.3 ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล หมายถึง การที่บุคคลสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม รู้จักควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง เป็นคนมองโลกในแง่ดี ยอมรับตนเอง ตามสภาพความเป็นจริง รู้จักข้อดีข้อบกพร่องของตนเอง มีการนับถือตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลรู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
 - 6.4 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย หมายถึง การที่นิสิตสามารถตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่สนใจเข้าร่วมตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มใจ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การรู้จักการเป็นผู้ตามและผู้นำที่ดี การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงความสามารถของนิสิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอ ดังหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปรับตัว
 - 2.1.1 ความหมายของการปรับตัว
 - 2.1.2 ทฤษฎีการปรับตัว
 - 2.1.3 สาเหตุของการปรับตัว
 - 2.1.4 ลักษณะการปรับตัว
- 2.2 การปรับตัวของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
 - 2.2.1 การปรับตัวด้านการเรียน
 - 2.2.2 การปรับตัวด้านสังคม
 - 2.2.3 การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล
 - 2.2.4 การปรับตัวด้านการเข้ากิจกรรมของมหาวิทยาลัย
- 2.3 ตัวแปรที่เกี่ยวเนื่องกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา
 - 2.3.1 เพศกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา
 - 2.3.2 ภูมิภาคนำกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา
 - 2.3.3 ความฉลาดทางอารมณ์กับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา

2.1.ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปรับตัว

2.1.1 ความหมายของการปรับตัว

ได้มีบุคคลจากศาสตร์สาขาต่างๆ ทั้งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาให้ความหมายไว้ ดังนี้ Bernard ได้กล่าวถึงการปรับตัวว่า หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัวว่า หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับตนเองและโลกภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพความพึงพอใจ ความแจ่มใสอย่างสูงสุดมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพสังคม มีความสามารถที่จะเผชิญและยอมรับความจริงของชีวิต (Bernard, 1960 ; จุมจินต์ สลัดทุกซ์, 2543)

วราภรณ์ ตระกูลสฤณี, 2545 ได้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ดังนี้ การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเอง เมื่อเผชิญกับสภาพปัญหาความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่างๆ ฯลฯ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นๆ สามารถอยู่สภาพแวดล้อมหรือในสภาพปัญหานั้นๆได้ ถ้าบุคคลปรับตัวแล้วสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุขได้นั้นแสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี แต่หากว่าบุคคลปรับตัวแล้วยังมีความทุกข์ใจ ว้าวุ่นใจไม่สบายใจอยู่ ความรู้สึกดังกล่าวย่อมจะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นบุคคลที่มีสุขภาพจิตไม่ดี และหากเรื้อรังรุนแรงมากขึ้น อาจจะเจ็บป่วยเป็นโรคประสาทหรือโรคจิตได้

มนูญ ตนะวัฒนา, 2539 มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐที่สุดในบรรดาสัตว์ทั้งหลาย ก็มีวิธีปรับตัวให้ชีวิตอยู่รอด กลไกของการรักษาชีวิตให้ปลอดภัย มีความสุขนั้น มี 2 ทาง คือ

1.การปรับตัวโดยถือเอาปัญหาหรือความจริงเป็นเป้าหมาย คือ การรู้จักใช้ความพยายามของ ตนที่จะระงับยับยั้ง เปลี่ยนแปลง และเคลื่อนย้ายสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจโดยตรง

2.กลไกการป้องกันตนเองเมื่อเผชิญความวิตกกังวล โดยทำตนให้ผิดไปจากความเป็นจริงไม่ได้ ดัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจโดยตรง

สุชา จันทน์เอม, 2544 กล่าวถึง การปรับในแง่ของจิตวิทยา หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้แสดง พฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมของเขา มนุษย์ทุกคนต้องมีการปรับตัวทราบเท่าที่เขายัง ดำรงชีวิตอยู่ ต้องแก้ปัญหาเพื่อความสำเร็จในการทำงาน เพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพ เพื่อสนองความต้องการทั้งทาง กาย ทางจิตใจ และทางสังคม

กันยา สุวรรณแสง, 2533 การปรับตัว หมายถึง การปรับกายใจให้อยู่ในสังคมได้ในสภาวะแวดล้อม และสถานการณ์ต่างๆ อย่างมีความสุข

ลักขณา สริวัฒน์, 2530 การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลสามารถสร้างหรือขัดเกลาพฤติกรรมให้เข้ากับแบบแผนของสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ทำให้มีชีวิตอยู่ อย่างปกติสุขทั้งทางกายและจิตใจ ไม่เกิดผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น

มัลลวีร์ อุดลวิวัฒน์ศิริ, 2538 การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลใช้ความสามารถที่ตัวเองมีอยู่อย่างเต็มที่ ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงความรู้ ความคิด และความต้องการของตนให้สามารถแสดงพฤติกรรมเพื่อ ตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกลมกลืนกับสถานการณ์และ สภาพแวดล้อม

สรุปว่า การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมไปตาม สภาพสังคม สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์นั้นๆ ได้ดี เพื่อสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขทั้งทางกายและจิตใจ

2.1.2 ทฤษฎีในการปรับตัว

Rogers., 1967 ผู้นำทฤษฎีว่าด้วยตนและทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบผู้รับเป็นศูนย์กลางได้พิจารณา การปรับตัวในแง่ของการปรับตัวภายในตนเอง โดยเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเป็นศูนย์กลางของประสบการณ์ต่างๆ รอบตัว ซึ่งเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่บุคคลได้รับรู้ คือบุคคลมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งมีการประเมินผลจากการปฏิสัมพันธ์นั้นเกิดขึ้นเป็นตัวเรา (self) หรือ “โครงสร้างของตน” ขึ้นมา เป็น การรับรู้เกี่ยวกับตนในด้านต่างๆ เช่น บุคลิกลักษณะความสามารถบทบาทต่างๆ ของตนในการเกี่ยวข้องกับ ผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม ทศนคติและค่านิยมต่างๆ ของตัวเราประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับจึงมีส่วนสำคัญใน การกำหนดบุคลิกภาพบุคคลให้แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนจะเข้าใจและรู้จักโลกส่วนตัวของเขาให้ดีที่สุด

บุคคลที่ปรับตัวได้ คือ บุคคลที่เป็นตัวของตัวเอง เข้าใจ ยอมรับตนเองและผู้อื่น รวมทั้งสามารถรับรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ตามความเป็นจริง นำประสบการณ์นั้นมาจัดให้สอดคล้องกับโครงสร้างหรือบุคลิกลักษณะ ของตนอย่างไม่ขัดแย้งหรือบิดเบือน และมีการรับรู้ความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก ส่วนบุคคลที่ปรับตัว ไม่ได้จะมีความขัดแย้งระหว่างความคิดเกี่ยวกับตนกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาใหม่อย่างมาก ทำให้เกิดความ ตึงเครียด วิตกกังวล สับสน ไม่แน่ใจ สูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง และมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางลบ

Roy กล่าวว่า ทฤษฎีพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ประกอบด้วยร่างกายจิตใจและ สังคมซึ่งทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงภาวะปกติสุขหรือภาวะสุขภาพดี ความเจ็บป่วย หรือสิ่ง กระทบอื่น ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภายนอกหรือภายในบุคคลที่เข้าสู่ระบบชีวิต อันก่อให้เกิดความ กระทบกระเทือนต่อบุคคลทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาความ สมดุลร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต ซึ่งพฤติกรรม ที่แสดงออกให้เห็น คือ การมีสุขภาพดี ยอมรับความเป็นจริง มีความพึงพอใจในชีวิต เป็นต้น ส่วนผู้ที่ประสบ ความล้มเหลวในการปรับตัวก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพไม่ยอมรับความเป็นจริงมีความซึมเศร้า เป็นต้น (Roy., 1964 ; ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์, 2541)

2.1.3 สาเหตุของการปรับตัว

วารสารณ์ ตรีภูลสถุษฐ์, 2545 กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวว่า มนุษย์ต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของชีวิตและเพื่อความสุขและราบรื่นในชีวิตมนุษย์ โดยมีเหตุผลสำคัญดังนี้

1. เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ตลอดชั่วชีวิตของบุคคลหนึ่งๆ ย่อมผ่านช่วงชีวิตมามากมายพบกับความเปลี่ยนแปลง ทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิ เป็นตัวอ่อนอยู่ในครรภ์มารดา เจริญเติบโตมาเป็นทารกอยู่ในครรภ์มารดาต่อมาคลอดเป็นทารกแรกเกิดและเติบโตมาจนถึงทุกวันนี้เราทุกคนต้องพบกับสภาพความเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดซึ่งทุกคนต้องปรับตัวเพื่อจะอยู่รอดให้ได้ในแต่ละช่วงชีวิต เช่น เมื่อทารกแรกเกิดก็ดูดนมกินนมมารดาเพียงอย่างเดียวเมื่อโตขึ้นสักหน่อย ราวๆ 3 เดือนมารดาก็เริ่มจะให้อาหารอื่นทดแทน ลักษณะการปรับตัวเช่นนี้เหตุผลคือ ความจำเป็นต้องปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเรา “เพื่อความอยู่รอดของชีวิต”

2. เพื่อความสุข หากมีคำถามว่า ความสุขคืออะไร ความสุข คือ การไม่มีความทุกข์ ความทุกข์ คือ การไม่มีความสุข การปรับตัว ช่วยให้เรามีความสุขได้อย่างไร การปรับตัวช่วยให้เรายอมรับสภาพการณ์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วพยายามหาวิธีการแก้ไข ขจัดปัดเป่าปัญหาหรือสภาพที่ค่อนข้างเลวร้ายหรือสภาพการณ์ที่เลวร้ายมากๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเราให้บรรเทาเบาบางลง ซึ่งอาจจะพยายามแก้ไขด้วยตนเองหรือมีการแสวงหาบุคคลอื่นมาช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ สุดท้ายเมื่อปัญหาคือคลายมีการแก้ไขแล้ว ความคิด ความรู้สึก ของเราก็จะดีขึ้นผ่อนคลายความตึงเครียดลงไป เมื่อความทุกข์หายความสุขสบายใจย่อมเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า แต่ละบุคคลมีสาเหตุของการปรับตัวที่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่จะปรับตัวเพื่อแก้ปัญหาหรือข้อขัดข้องใจของตนเอง เช่นการปรับตัวเมื่อเกิดความไม่สบายใจ ความวิตกกังวล ความคับข้องใจ และความเครียด เพื่อตอบสนองความต้องการแห่งตน หรือที่ตนไม่สามารถจะกระทำได้

2.1.4 ลักษณะการปรับตัว

มาลินี อยู่โพธิ์, 2525 กล่าวว่า บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดีมีผู้ใช้ผู้ที่ปราศจากปัญหา แต่เป็นผู้ที่กล้าจะเผชิญปัญหาอุปสรรคและความยุ่งยากในชีวิตอย่างมีสติและไม่หวาดหวั่น ตลอดจนเป็นผู้ที่พร้อมจะเผชิญทั้งความสุขและความทุกข์ในชีวิตบางครั้งแม้จะประสบความผิดหวังและล้มเหลวในชีวิตก็ยังมี ความเข้มแข็งที่จะดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่ยอมพ่ายแพ้หรือท้อถอย

Worchel and Goethalo, 1985 ; กันต์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี, 2546 กล่าวว่า การปรับตัวเป็นงานประจำที่บุคคลจะต้องแก้ปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดจากตัวเอง สิ่งแวดล้อมหรือบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง บุคคลที่ปรับตัวได้ดี คือบุคคล ที่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการรู้จักและยอมรับตนเองเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการปรับตัวและการปรับตัวเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ และเข้าใจตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. การใช้ความเข้าใจตนเอง เพื่อกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริงให้กับตนเอง
3. การใช้ความสามารถของตนเอง เพื่อควบคุมสิ่งแวดล้อมและโชคชะตาของตนเองเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของตนเอง

4. ความไวต่อการรับรู้ความต้องการและความไม่สบายใจของผู้อื่น เพื่อที่จะสามารถให้ความช่วยเหลือและใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี

Kaplan., 1959 ; สุกัญญา ตันตระกูล, 2548 ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่ปรับตัวไม่ได้ว่าจะมีพฤติกรรมต่างๆ 6 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. พวกชอบกระพริบตาบ่อยๆ เลี้ยวริมฝีปาก ดึงผม กัดเล็บ กระดิกขา หรือปัสสาวะบ่อยๆ พฤติกรรมเหล่านี้เกิดจากความวิตกกังวล
2. พวกหมกมุ่นอยู่กับความเศร้า ตื่นเต้นเกินความเป็นจริง ไม่รับผิดชอบงานพวกนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางอารมณ์ที่รุนแรง
3. พวกที่ต้องพึ่งพาบุคคลอื่นไม่สามารถทำงานด้วยตัวคนเดียวได้ หวาดระแวงสงสัยไม่มีเหตุผล ไม่สามารถตัดสินใจได้ รู้สึกว่าตนเองขาดความสามารถและมีบ่อยพฤติกรรมเหล่านี้เกิดจากการขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์
4. พวกแสดงอาการก้าวร้าวผู้อื่น ต่ำหนิติเตียนพูดจาขวานผ่าซากพวกนี้คิดว่าตนเองมีความสามารถเหนือกว่าผู้อื่น
5. พวกที่พูดจาไม่สุภาพ ชอบขัดกฎระเบียบวินัย ชอบรังแกและทารุณสัตว์ พฤติกรรมเหล่านี้เกิดจากการต่อต้านสังคม
6. พวกที่เจ็บป่วยโดยขาดสาเหตุกินจุแต่หิวบ่อยบางครั้งอาเจียนและอุจจาระไม่เป็นเวลาพวกนี้ มีสาเหตุจากจิตใจได้รับความกระทบกระเทือน

ทองเรียน อมรชกุล, 2525 ได้กล่าวถึงลักษณะของนิสิตในมหาวิทยาลัยโดยจำแนกเป็นชั้นปี ซึ่งได้กล่าวถึงนิสิตชั้นปีที่ 1 ว่านิสิตเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยความหวังดังนี้

1. ความสำเร็จในเชิงวิชาการ สนใจการศึกษาหาความรู้ ความคิดต่างๆ
2. ต้องการเข้าใจตนเอง (self-understanding) เข้าใจปัญหาของโลก
3. แสวงหาฐานะส่วนตัว
4. ความเป็นมิตรผูกพันอยู่กับเพื่อนและชอบรวมอยู่ในกลุ่ม
5. เป็นผู้มีมนุษยธรรม สุภาพเรียบร้อยให้ความคุ้มครองและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความรู้สึกทั่วไปของนิสิตพวกนี้ในการเข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัยคือมีความรู้สึกกระตือรือร้นระหว่างความกลัวและความตื่นเต้น พวกนี้จะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในมหาวิทยาลัย

สรุปได้ว่า ลักษณะของบุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะสามารถเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้อย่างเต็มความสามารถ

2.2 การปรับตัวของนิสิตในสถาบันอุดมศึกษา

2.2.1 การปรับตัวด้านการเรียน

ประธาน วัฒนวาณิชย์, 2529 ; ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์, 2541 กล่าวว่า การเรียนของนักศึกษาให้ได้ผลดีมีลักษณะ ดังนี้

1. ความอยากเรียน (Motivation) การทำให้มีความศรัทธาอยากเรียนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในอันดับแรกของการเรียนและเป็นความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่ง วิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความอยากเรียน คือต้องเร้าใจตนเองให้เกิดความสนใจอยากเรียน
2. การแสดงต่อการเรียน (Reaction) การเรียนจะได้ผลมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน คือ ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมอย่างแรงกล้ามีจุดมุ่งหมายในการเรียนอย่างแน่วแน่อย่อมจะเรียนได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความพร้อมในการเรียน

3. มีสมาธิในการเรียน (Concentration) การเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจที่จะจดจ่ออยู่กับการเรียน ความพร้อมที่จะเรียน และสนใจในวิชานั้นจริง ๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อ สมาธิในการเรียน เช่น ความหิว ความอึด เสียงดัง ฯลฯ ต้องจัดให้หมดไปขณะที่ฟังคำบรรยายหากเกิดข้อสงสัยควรจับจดไว้เพื่อไม่ให้ข้อสงสัยนั้นรบกวนสมาธิในการเรียนในช่วงนั้น ๆ

4. การจัดลำดับเรื่องที่เรียน (Organization) นักศึกษาจะต้องรู้จักจัดลำดับในเรื่องที่จะเรียนให้เป็นหมวดหมู่ก่อนหลัง มิฉะนั้นจะสับสนปนเป่าทำให้เรียนไม่เข้าใจ เกิดความเบื่อหน่ายไม่ยอมเรียน

5. ความเข้าใจ (Comprehension) นักศึกษาจะต้องเข้าใจเรื่องที่จะเรียนว่ามีความมุ่งหมายอย่างไร รู้จักจับสำคัญของเรื่องนั้นๆ ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษาด้านการเรียน ดังนี้ พระมหามานตรี สามารถไทย, 2548 ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับตัวของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในส่วนกลางพบว่า ด้านการเรียนพระนิสิตมีการปรับตัวมาก

ราตรี พงษ์สุวรรณ, 2540 ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่า ปัญหาของการปรับตัวด้านการเรียนในแต่ละด้านนักศึกษามีปัญหาการปรับตัวในด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับ 1 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นอันดับ 2 ด้านส่วนตัวนักศึกษาเป็นอันดับ 3 และด้านอาจารย์ผู้สอนเป็นอันดับ 4

สรุป การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจฟังอาจารย์อธิบายตลอดชั่วโมงเรียน รู้จักซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยไม่เข้าใจ รู้จักสรุปใจความสำคัญและบันทึกย่อมีเอกสารในการเรียนพร้อมไม่ทำกิจกรรมอื่นในขณะที่เรียน ศึกษาวิชาเรียนมาล่วงหน้าหรือค้นคว้า เพิ่มเติมจากห้องสมุด มีความตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงตามกำหนดเวลา สามารถนำความรู้จากการเรียนมาใช้ในห้องปฏิบัติการได้ รู้จักแบ่งเวลาระหว่างการเรียนและการทำกิจกรรม มีความพอใจในสาขาที่เรียนและมีความมุ่งมั่นจะเรียนให้สำเร็จ

2.2.2 การปรับตัวด้านสังคม

Mckinney, 1966 ; อรุณี สุปัญญา, 2545 ได้กล่าวถึงลักษณะที่แสดงออกถึงความยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคมของเด็กวัยรุ่น ดังนี้

1. พูดติดอ่าง
2. มีความรู้สึกว่าตนมีปมด้อย
3. มีความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย
4. ชอบปฏิเสธคำขอร้องจากคนอื่น
5. เคร่งขรึม จริงจัง ไม่ชอบพูดล้อเล่น
6. ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์หวั่นไหวง่าย
7. ชอบแยกตัวอยู่ในโลกของตนเอง ไม่สนใจโลกภายนอก
8. ปฏิบัติตนตามความเคยชิน ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่รู้จักยืดหยุ่น

English and English, 1968 ; สุกัญญา ตันตระกูล, 2548 กล่าวว่า การปรับตัวทางสังคม หมายถึงกระบวนการปรับความต้องการและพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลในการ คบหาสมาคมกับผู้อื่น เพื่อให้เขาจะได้รับความพอใจและสามารถดำรงความสัมพันธ์ที่พึงปรารถนาไว้

Hurlock, 1978 ; สุกัญญา ตันตระกูล, 2548 ให้ความหมายของการ ปรับตัวทางสังคมว่า เป็นความสำเร็จซึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลทั่วไปและกลุ่มบุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะเรียนรู้ทักษะทางสังคมได้ดี เช่น ความสามารถในการเกี่ยวข้องกับ บุคคลอื่นทั้งที่เป็นเพื่อนและบุคคลแปลกหน้า และจะช่วย

พัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสังคมด้วย เช่น มีความตั้งใจจะช่วยเหลือบุคคลอื่น ซึ่งเฮอร์ล็อคได้ให้เกณฑ์ในการปรับตัวทางสังคมของบุคคล ดังนี้

1. การแสดงออกที่เหมาะสม คือ มีการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นไปตามความคาดหวังของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม
2. การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่างๆ คือ สามารถปฏิบัติตัวเข้ากับบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่กว่าหรือเพื่อนๆ
3. ทัศนคติต่อสังคม คือ มีเจตคติที่ดีต่อบุคคลต่างๆ ต่อการเข้าร่วมสังคมและต่อบทบาทของตนเองในสังคม
4. ความพึงพอใจในตนเอง คือ มีความพึงพอใจในบทบาทของตนเองทั้งในการเป็นผู้นำและผู้ตาม

สรุป การปรับตัวด้านสังคม หมายถึง การที่บุคคลปฏิบัติได้ตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสถาบันที่กำลังศึกษา ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ สามารถสร้างความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งการทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศและทำงานร่วมกันด้วย รู้จักเห็นอกเห็นใจ เคารพในสิทธิผู้อื่น วางตัวได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.2.3 การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล

ธีระ มุลธิยะ, 2530 ได้นิยามความหมายของการปรับตัวด้านอารมณ์ว่าเป็น ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านความกดดันทางอารมณ์ ความวิตกกังวล ความสุข ความเศร้า ความขุ่นเคือง ความตึงเครียด ความท้อแท้ และความเบื่อหน่าย

อารี เพชรมุด, 2547 ให้ความหมายของอารมณ์ว่าเป็นภาวะที่อินทรีย์ถูกเร้าทำให้เกิดการตอบสนองที่เรียกว่าผลกระทบจากสิ่งเร้า ไม่ว่าผลกระทบอันนั้นจะหนักหรือเบาก็ตามก็จะทำให้เกิดปฏิกิริยาขึ้นได้

Paul T. Young., 1973 ; โยธิน ศันสนยุทธและคณะ, 2533 ได้นิยามว่าอารมณ์ คือ กระบวนการหรือสภาวะทางด้านความรู้สึกที่ถูกทำให้หวั่นไหวซึ่งแสดงออกมาโดยการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในกล้ามเนื้อเรียบต่อมต่างๆและพฤติกรรม

สรุป การปรับตัวด้านอารมณ์ หมายถึง การที่บุคคลสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม รู้จักควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง เป็นคนมองโลกในแง่ดี ยอมรับตนเอง ตามสภาพความเป็นจริง รู้จักข้อดีข้อบกพร่องของตนเอง มีการนับถือตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลรู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา

2.2.4 การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาและปรับพฤติกรรมของนิสิต นักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการกำหนดทิศทางในการพัฒนาเพื่อความเหมาะสมกับนิสิต นักศึกษา ซึ่งในส่วนของงานจัดกิจกรรมก็มีส่วนทำให้ นิสิต นักศึกษาได้พัฒนาตนเองจนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ฐิระ ทองเหลือ, 2549 กล่าวว่า ช่วงการเปิดเรียนใหม่เป็นช่วงที่นักศึกษาใหม่ ต้องเผชิญกับการปรับตัวอย่างรอบด้านทั้งที่อยู่อาศัย การเรียนการปรับตัวเข้ากับเพื่อน การปรับตัวเข้ากับกิจกรรมใหม่ รวมทั้งการปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ๆ จึงทำให้เป็นช่วงที่นักศึกษาต้องอยู่ในภาวะความกดดัน และก่อให้เกิดความเครียดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม เช่น กิจกรรมที่มีการบังคับจิตใจ บังคับขู่เข็ญ การทำกิจกรรมที่ล่อแหลมต่อการทำร้ายร่างกายและจิตใจ ก็อาจส่งผลให้นักศึกษาใหม่ อยู่ในภาวะที่กดดันและเครียดได้ และที่สำคัญก็จะส่งผลต่อการเรียน การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาบางรายถึงกับลาออกด้วยปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งปัญหาด้านการเข้าร่วมกิจกรรมถือว่าเป็นประการหนึ่งที่ส่งผลให้นักศึกษาวิตก

กังวล นักศึกษาบางรายไม่ค่อยคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย เช่น การประชุมเชียร์ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมอื่นๆ เช่น ในส่วนของมหาวิทยาลัยแม่โจ้จะมีประเพณีนิยมที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเราจะพบเสมอว่านักศึกษาบางรายไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น นักศึกษาบางรายไม่ชอบทำกิจกรรมหรือแม้กระทั่งบางรายกลัวที่จะทำกิจกรรม

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่จะช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม แต่นิสิตบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยการปรับตัวด้านกิจกรรมมีผลกระทบต่อการเรียนรู้เนื่องจากนิสิต นักศึกษาบางส่วนแบ่งเวลาไม่เหมาะสม แต่นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจะมีการปรับตัวได้ดีกว่า

2.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา

2.3.1 เพศกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา

นิสิตนักศึกษาเป็นวัยรุ่นที่มีความรู้สึกนึกคิด มีอุดมคติ ซึ่งการปรับตัวด้านจิตใจของนิสิตชายและนิสิตหญิงแตกต่างกัน เมื่อสังเกตพฤติกรรมแล้วการที่มีเพศแตกต่างกันบางกิจกรรมอาจทำได้ไม่เท่ากัน ยกตัวอย่าง เช่น บางทีมงานที่ใช้กำลังเพศชายอาจทำได้ดีกว่าเพศหญิง เป็นต้น มีนักวิชาการที่ศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

ราตรี พงษ์สุวรรณ, 2540 ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่านักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาการปรับตัวโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับ ชาตชาย หมั่นสมักร, 2542 ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

2.3.2 ภูมิฐานะกับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา

สำรวย ประไพศรี, 2544 ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กล่าวคือ นักศึกษาที่มีภูมิฐานะต่างกันบางคนอาจปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคได้ดี ขณะเดียวกันอาจมีนักศึกษาที่มีภูมิฐานะต่างกัน บางคนอาจปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคไม่ดี ซึ่งนักศึกษาที่มีภูมิฐานะต่างกันบางคนสามารถปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคได้ดีเพราะ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย นักศึกษาจึงมีความสนิทสนมคุ้นเคยและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี ทั้งด้านความเป็นอยู่ในหอพัก การเข้าสังคมกลุ่มเพื่อน ตลอดจนในด้านการเรียน เช่นนักศึกษาจับกลุ่มทบทวนรายวิชากับเพื่อนๆ หรือทำการบ้าน ส่วน นักศึกษาที่มีภูมิฐานะต่างกันบางคนไม่สามารถปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคได้ดีเพราะ นักศึกษาบางคนมีพฤติกรรมชอบเก็บตัว ไม่อยากคบค้าสมาคมกับคนอื่น ทำให้นักศึกษาอาจมีเพื่อนสนิทน้อย หรืออาจไม่มีเลย ที่จะคอยให้กำลังใจและคำปรึกษา เมื่อนักศึกษาเกิดความ คับข้องใจตลอดจนอาจทำให้นักศึกษาพลาดโอกาสบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง เช่น ขาดการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ ขาดการทบทวนรายวิชากับเพื่อนๆ และอาจไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ซึ่งอาจทำให้นักศึกษามีความลำบากในการปรับตัวกับสังคมกลุ่มเพื่อนและการปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคได้ไม่ดี

2.3.3 ความฉลาดทางอารมณ์กับการปรับตัว

ธาราวดี อธิมาทรานนท์, 2548 ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง ความสามารถในการรู้จักเห็นใจผู้อื่น และความสามารถในการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล

ศุภลักษณ์ เงินบำรุง, 2546 ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พบว่า การควบคุมตนเองมีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล อาจเนื่องจากการที่บุคคลสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ บังคับตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสมตามการยอมรับของสังคม ซึ่งถือเป็นการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี

เทอดศักดิ์ เดชคง, 2542 กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient : EQ) เป็นตัวแปรที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อการก้าวเดินในวิถีทางที่ถูกต้องเหมาะสมของนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถของบุคคลที่เน้นในเรื่องความรู้สึก การมีปฏิสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งจะช่วยเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเป้าหมายสำคัญ คือ เป็นคนดี มีความสุข และดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 653 คน

ตัวอย่าง กำหนดขนาดของตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จาก 11 สาขาวิชา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้สูตร Yamane, 1973 ได้ตัวอย่าง 250 คน และเนื่องจากมีนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จาก 11 สาขาวิชาจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane, 1973

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของตัวอย่าง
 N แทน ขนาดของประชากร
 e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มที่ยอมรับได้
(Sampling Error) ในที่นี้กำหนดให้ไม่เกิน 0.05

การคำนวณหาขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} N &= 653 \\ &= \frac{653}{1 + 653(0.05)^2} \\ &= 248.05 \end{aligned}$$

นั่นคือได้ขนาดตัวอย่างที่จะใช้เก็บข้อมูล 250 ตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม แบบแบ่งเป็นชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ตัวอย่างตามสัดส่วนแต่ละสาขาวิชา ดังนี้

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	ตัวอย่าง (คน)
คณิตศาสตร์	56	21
เคมี	65	25
จุลชีววิทยา	57	22
ชีวเคมี	59	23
ชีววิทยา	69	27
เทคโนโลยีชีวภาพ	57	22
เทคโนโลยีอาหาร	74	28
ฟิสิกส์	55	21
ฟิสิกส์ประยุกต์	43	16
วาริชศาสตร์	64	24
สถิติ	54	21
รวม	653	250

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษา การปรับตัวในมหาวิทยาลัยของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ประเภท เกรดเฉลี่ย ภูมิลำเนา ที่พักอาศัยปัจจุบันและแหล่งเงินทุนทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม การปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถาม การปรับตัวด้านสังคม จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถาม การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถาม การปรับตัวในด้านเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า 9 คะแนน (1.00 - 9.00)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1

2. กำหนดขอบเขตของเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา จากนั้นทำการร่างข้อคำถามที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. นำแบบสอบถามที่ร่างไว้แล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษตรวจสอบความชัดเจนของภาษาใน ข้อคำถาม ความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนิสิต 30 คน เมื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่อคณะกรรมการปัญหาพิเศษเพื่อ พิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

4. เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2552)								
ปฏิบัติตนจริงน้อยที่สุด					ปฏิบัติตนจริงมากที่สุด			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย (นิรมล สุวรรณโคตร, 2553)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 6.35 – 9.00 หมายความว่า นิสิตมีการปรับตัวในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67 – 6.34 หมายความว่า นิสิตมีการปรับตัวในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 3.66 หมายความว่า นิสิตมีการปรับตัวในระดับน้อย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามจำนวน 250 ชุด ไปสอบถามนิสิตที่เป็นตัวอย่าง
2. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเมื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์เชิงสถิติ
3. นำข้อมูลที่มีคำตอบครบถ้วนแล้วมาทำการลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปรผลทางสถิติต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามจนครบจำนวนแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และความถูกต้องของแบบสอบถามทุกชุด
2. บันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์เชิงสถิติโดยการวิจัยครั้งนี้ให้ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ประเภท เกรดเฉลี่ย ภูมิฐานะ ที่พักอาศัยปัจจุบันและแหล่งเงินทุนทางการเรียน โดยการหาร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในแต่ละด้านการปรับตัวได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยรวมทั้งการปรับตัวทั้งหมด ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าคะแนนการปรับตัวโดยเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
 - 2.3 ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง ทำการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบที (t-test for Independent samples)
 - 2.4 ตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 เพื่อศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ ทำการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบที (t-test for Independent samples)
 - 2.5 ตามวัตถุประสงค์ข้อ 4 เพื่อศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน (Partial correlation coefficients)

3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 หาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (พิสมัย หาญมงคลพิพัฒน์, 2547)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่
	n	แทน	จำนวนความถี่

3.5.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (พิสมัย หาญมงคลพิพัฒน์, 2547)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวอย่าง
	$\sum X_i$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนน
	n	แทน	จำนวนตัวอย่าง

3.5.3 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้ (พิสมัย หาญมงคลพิพัฒน์, 2547)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

$$= \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\sum_{i=1}^n X_i)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X_i^2$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum X_i$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.5.4 การวิเคราะห์ด้วยการทดสอบ t (t-test for Independent samples)

ในวัตถุประสงค์ข้อ 2 และข้อ 3 เป็นการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิตเพศชายและเพศหญิง และของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ โดยการศึกษาครั้งนี้ไม่ทราบความแปรปรวนของประชากร และตัวอย่างมีขนาดใหญ่ (n_1 และ $n_2 > 30$) ใช้ตัวสถิติ z ในการทดสอบ และใช้ค่า S_1^2 และ S_2^2 แทน σ_1^2 และ σ_2^2 ตามลำดับ โดยใช้สูตรดังนี้ (สายชล สิ้นสมบุรณ์ทอง, 2546)

$$Z = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	\bar{X}_1	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	μ_1	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 1
	μ_2	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 2

จากทฤษฎีขีดจำกัดกลาง (Central Limit Theorem) เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ่ขึ้น ($n \rightarrow \infty$) ค่าของ t จะเข้าใกล้ค่าของ Z มากขึ้น นั่นคือ ตัวอย่างมีการแจกแจงใกล้เคียงการแจกแจงแบบปกติ ดังนั้นในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิต เราจึงใช้การทดสอบ t ซึ่งก่อนทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิตได้นั้น จะต้องทดสอบก่อนว่าความแปรปรวนของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิตเท่ากันหรือไม่โดยใช้ตัวสถิติ F ใช้สูตรดังนี้ พิสมัย หาญมงคลพิพัฒน์, 2547

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

เมื่อทราบความแปรปรวนของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิตว่าเท่ากันหรือไม่ ลำดับต่อไปก็หาค่าความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิต โดยมีเงื่อนไขดังนี้

ก. ทราบว่าความแปรปรวนของของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิต เท่ากัน $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad \text{โดยมีองศาอิสระ } n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ S_p^2 คือ ความแปรปรวนรวม (pooled variance)

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

ข. ทราบว่าความแปรปรวนของของคะแนนการปรับตัวเฉลี่ยของนิสิต ไม่เท่ากัน $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยมีองศาอิสระ } v = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{n_2 - 1}}$$

3.5.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน (Partial correlation coefficients)

ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร อาจถูกกระทบด้วยตัวแปรอื่น เพื่อกำจัดผลที่เกิดจากตัวแปรตัวอื่นและดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยให้ตัวแปรอิสระตัวอื่นคงที่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนบอกขนาดและบอกทิศทางของสหสัมพันธ์ของสองตัวแปร โดยในการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) กับการปรับตัวด้านการเรียน (X_1) ใช้สูตรดังนี้ (มยุรี ศรีชัย, 2540)

$$r_{Y1.234} = \frac{r_{Y1.23} - r_{Y4.23}r_{14.23}}{\sqrt{(1 - r_{Y4.23}^2)(1 - r_{14.23}^2)}}$$

เมื่อ	$r_{Y1.234}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) กับการปรับตัวด้านการเรียน (X_1) โดยควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการปรับตัวด้านสังคม (X_2) การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล (X_3) และการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (X_4)
	$r_{Y1.23}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) กับการปรับตัวด้านการเรียน (X_1) โดยควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการปรับตัวด้านสังคม (X_2) และการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล (X_3)
	$r_{Y4.23}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) กับการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (X_4) โดยควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการปรับตัวด้านสังคม (X_2) และการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล (X_3)
	$r_{14.23}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน ระหว่างการปรับตัวด้านการเรียน (X_1) กับการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (X_4) โดยควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการปรับตัวด้านสังคม (X_2) และการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล (X_3)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา” ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ตอนที่ 4.2 ศึกษาระดับการปรับตัวของนิสิต

ตอนที่ 4.3 ศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดระหว่าง นิสิตเพศชายและเพศหญิง

ตอนที่ 4.4 ศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดระหว่าง นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

ตอนที่ 4.5 ศึกษาปัจจัยการปรับตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างโดยการหาจำนวนและร้อยละ จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ประเภท ภูมิลำเนา ที่พักอาศัยปัจจุบันและแหล่งเงินทุนทางการเรียน ดังตารางที่ 4.1 ซึ่งพบว่า

1. ตัวอย่างเป็นนิสิตเพศหญิงจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 82.8 และนิสิตเพศชายจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2
2. ตัวอย่างเป็นนิสิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหารจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 นิสิตสาขาวิชาชีววิทยาจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 นิสิตสาขาวิชาเคมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 นิสิตสาขาวิชาวาริชศาสตร์จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 นิสิตสาขาวิชาชีวเคมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 นิสิตสาขาวิชาจุลชีววิทยาจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 นิสิตสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 นิสิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 นิสิตสาขาวิชาสถิติจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 นิสิตสาขาวิชาฟิสิกส์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 และนิสิตสาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ
3. ตัวอย่างเป็นนิสิตภาคปกติจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 นิสิตภาคพิเศษจำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 18.0
4. ตัวอย่างเป็นนิสิตที่มีภูมิลำเนาอื่นๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดชลบุรีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 เป็นนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดชลบุรีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4
5. ตัวอย่างเป็นนิสิตที่พักอาศัยอยู่หอพักใน/หอพักนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 รองลงมาคือ พักอาศัยอยู่บ้านบิดามารดาหรือผู้ปกครองจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และเข้าบ้านอยู่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4
6. ตัวอย่างเป็นนิสิตที่ได้รับเงินทุนทางการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 รองลงมาคือ นิสิตที่ได้รับเงินจากกองทุน กยศ. จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 นิสิตที่ทำงานหารายได้ด้วยตนเองจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และนิสิตที่ได้รับเงินจากกองทุนอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ประเภท
ภูมิลำเนา ที่พักอาศัยปัจจุบันและแหล่งเงินทุนทางการเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	43	17.2
1.2 หญิง	207	82.8
รวม	250	100.0
2. สาขาวิชา		
2.1 คณิตศาสตร์	21	8.4
2.2 จุลชีววิทยา	22	8.8
2.3 เคมี	25	10.0
2.4 ชีวเคมี	23	9.2
2.5 ชีววิทยา	27	10.8
2.6 เทคโนโลยีชีวภาพ	22	8.8
2.7 เทคโนโลยีอาหาร	28	11.2
2.8 ฟิสิกส์	21	8.4
2.9 ฟิสิกส์ประยุกต์	16	6.4
2.10 วาริชศาสตร์	24	9.6
2.11 สถิติ	21	8.4
รวม	250	100.0
3. ประเภท		
3.1 ปกติ	205	82.0
3.2 พิเศษ	45	18.0
รวม	250	100.0
4. ภูมิลำเนา		
4.1 จังหวัดชลบุรี	66	26.4
4.2 จังหวัดอื่นๆ	184	73.6
รวม	250	100.0
5. ที่พักอาศัยปัจจุบัน		
5.1 บ้านบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง	26	10.4
5.2 บ้านญาติพี่น้อง	5	2.0
5.3 หอพักใน/นอคมหาวิทยาลัยบูรพา	218	87.2
5.4 อื่นๆ	1	0.4
รวม	250	100.0
6. แหล่งเงินทุนทางการเรียน (นิสิตตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
6.1 บิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง	241	96.4
6.2 ทำงานหารายได้ด้วยตนเอง	17	6.8
6.3 กองทุนกู้ยืม (ยศ.)	103	41.2
6.4 กองทุนอื่นๆ	3	1.2

ตอนที่ 4.2 ศึกษาระดับการปรับตัวของนิสิต

ในการศึกษาระดับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปรับตัวในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยรวมทั้ง การปรับตัวทั้งหมด พบว่า นิสิตมีการปรับตัวในทุกด้านและการปรับตัวทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยที่นิสิตมีการปรับตัวในด้านสังคมดีที่สุดมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.787 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.822 คะแนน รองลงมาคือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.6131 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.0111 คะแนน ด้านอารมณ์แต่ละบุคคลมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.466 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.953 คะแนน การปรับตัวทั้งหมดมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.465 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.785 คะแนน และด้านการเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.963 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.985 คะแนน ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการปรับตัว

การปรับตัว	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับการปรับตัว
การปรับตัวด้านสังคม	7.787	0.822	มาก
การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	7.613	1.011	มาก
การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล	7.466	0.953	มาก
การปรับตัวทั้งหมด	7.465	0.785	มาก
การปรับตัวด้านการเรียน	6.963	0.985	มาก

ตอนที่ 4.3 ศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง

ในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง ทำการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบที ได้ผลดังนี้ การปรับตัวด้านการเรียนนิสิตพบว่าเพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.070 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.871 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนเฉลี่ยของนิสิตเพศชายเท่ากับ 6.448 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.305 คะแนน ทำให้นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนิสิตเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ชาย	43	6.448	1.305	- 2.900	0.004
หญิง	207	7.070	0.871		
Levene's Test for Equality of Variances F = 11.922 p-value = 0.001					

การปรับตัวด้านสังคม พบว่านิสิตเพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวด้านสังคมเฉลี่ยเท่ากับ 7.848 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.752 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนการปรับตัวด้านสังคมเฉลี่ยของนิสิตเพศชายเท่ากับ 7.497 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.063 คะแนน ทำให้นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value < 0.05) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวด้านสังคมของนิสิตเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ชาย	43	7.497	1.063	- 2.057	0.045
หญิง	207	7.848	0.752		
Levene's Test for Equality of Variances F = 4.418 p-value = 0.037					

การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล พบว่านิสิตเพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลเฉลี่ยเท่ากับ 7.524 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.926 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลเฉลี่ยของนิสิตเพศชายเท่ากับ 7.191 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.044 คะแนน ทำให้นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value < 0.05) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลของนิสิตเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ชาย	43	7.191	1.044	- 2.093	0.037
หญิง	207	7.524	0.926		
Levene's Test for Equality of Variances F = 0.352 p-value = 0.553					

การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย พบว่านิสิตเพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเฉลี่ยเท่ากับ 7.660 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.967 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเฉลี่ยของนิสิตเพศชายเท่ากับ 7.385 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.185 คะแนน ทำให้นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน (p -value > 0.05) ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยของนิสิตเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ชาย	43	7.385	1.185	- 1.629	0.105
หญิง	207	7.660	0.967		
Levene's Test for Equality of Variances F = 2.208 p-value = 0.139					

การปรับตัวทั้งหมด พบว่านิสิตเพศหญิงมีคะแนนทั้งหมดเฉลี่ยเท่ากับ 7.534 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.732 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนการปรับตัวทั้งหมดเฉลี่ยของนิสิตเพศชายเท่ากับ 7.130 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.943 คะแนน ทำให้นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value < 0.05) ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวทั้งหมดของนิสิตเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ชาย	43	7.130	0.943	- 3.119	0.002
หญิง	207	7.534	0.732		
Levene's Test for Equality of Variances F = 2.226 p-value = 0.137					

ตอนที่ 4.4 ศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

ในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ จึงทำการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบที พบว่าการปรับตัวด้านการเรียนนิสิตภาคปกติมีคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.967 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.002 คะแนน และคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนเฉลี่ยของนิสิตภาคพิเศษเท่ากับ 6.944 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.914 คะแนน ทำให้นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษมีการปรับตัวด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน (p -value > 0.05) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

ประเภท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ภาคปกติ	205	6.967	1.002	1.145	0.885
ภาคพิเศษ	45	6.944	0.914		
Levene's Test for Equality of Variances F = 0.36 p-value = 0.850					

การปรับตัวด้านสังคม นิสิตภาคพิเศษมีคะแนนการปรับตัวด้านสังคมเฉลี่ยเท่ากับ 8.018 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.589 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนการปรับตัวด้านสังคมเฉลี่ยของนิสิตภาคปกติเท่ากับ 7.737 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.858 คะแนน ทำให้นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษมีการปรับตัวด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value < 0.05) ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวด้านสังคมของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

ประเภท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ภาคปกติ	205	7.737	0.858	-2.645	0.010
ภาคพิเศษ	45	8.018	0.589		
Levene's Test for Equality of Variances F = 5.078 p-value = 0.025					

การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล นิสิตภาคพิเศษมีคะแนนการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลเฉลี่ยเท่ากับ 7.599 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.753 คะแนน และคะแนนการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลเฉลี่ยของนิสิตภาคปกติเท่ากับ 7.437 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.991 คะแนน ทำให้นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษมีการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value} > 0.05$) ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลของ นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

ประเภท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ภาคปกติ	205	7.437	0.991	-1.226	0.224
ภาคพิเศษ	45	7.599	0.753		
Levene's Test for Equality of Variances F = 4.886 p-value = 0.028					

การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย พบว่านิสิตภาคพิเศษมีคะแนนการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเฉลี่ยเท่ากับ 7.812 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.892 คะแนน คะแนนการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยของนิสิตภาคปกติเฉลี่ยเท่ากับ 7.569 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.032 คะแนน ทำให้นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value} > 0.05$) ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยของ นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

ประเภท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ภาคปกติ	205	7.569	1.032	- 1.461	0.145
ภาคพิเศษ	45	7.812	0.892		
Levene's Test for Equality of Variances F = 1.812 p-value = 0.179					

นิสิตภาคพิเศษมีคะแนนการปรับตัวทั้งหมดเฉลี่ยเท่ากับ 7.593 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.638 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนการปรับตัวทั้งหมดเฉลี่ยของนิสิตภาคปกติเท่ากับ 7.436 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.812 คะแนน ทำให้นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ มีการปรับตัวทั้งหมดไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value} > 0.05$) ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวทั้งหมดของนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

ประเภท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p-value
ภาคปกติ	205	7.436	0.812	-1.216	0.225
ภาคพิเศษ	45	7.593	0.638		
Levene's Test for Equality of Variances F = 2.501 p-value = 0.115					

ตอนที่ 4.5 ศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ในศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าการปรับตัวด้านการเรียนและการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนเป็น $r=0.224$ และ $r=-0.142$ ตามลำดับ นั่นคือ การปรับตัวด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เมื่อนิสิตมีการปรับตัวด้านอื่นๆ คงที่ และการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เมื่อนิสิตมีการปรับตัวด้านอื่นๆ คงที่ ในขณะที่การปรับตัวด้านสังคมและการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ($p\text{-value} > 0.05$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนเป็น $r=-0.110$ และ $r=0.082$ ตามลำดับ นั่นคือ การปรับตัวด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เมื่อนิสิตมีการปรับตัวด้านอื่นๆ คงที่ และการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เมื่อนิสิตมีการปรับตัวด้านอื่นๆ คงที่ ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

การปรับตัว	สหสัมพันธ์บางส่วนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	r	p-value
การปรับตัวด้านการเรียน	0.224*	0.000
การปรับตัวด้านสังคม	-0.110	0.084
การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล	0.082	0.197
การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	-0.142*	0.025

* $p\text{-value} < 0.0$

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา” ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 4 มานำเสนอบทสรุป การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตเพศหญิงซึ่งเป็นนิสิตภาคปกติ มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่พักอาศัยอยู่หอพักทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย และได้รับเงินทุนทางการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
2. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีระดับการปรับตัวในแต่ละด้านและการปรับตัวทั้งหมดอยู่ในระดับมาก
3. นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคลและการปรับตัวทั้งหมดแตกต่างกัน โดยที่มีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน
4. นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษมีการปรับตัวด้านการเรียน ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และการปรับตัวทั้งหมดไม่แตกต่างกัน โดยที่มีการปรับตัวด้านสังคมแตกต่างกัน
5. การปรับตัวด้านการเรียนและการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

5.2 อภิปรายผล

1. ศึกษาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีระดับการปรับตัวทั้งหมดและการปรับตัวในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า

จากการที่นิสิตสามารถปรับตัวด้านสังคมได้มากและยังมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการปรับตัวด้านอื่น ๆ นั้นเป็นเพราะ นิสิตที่เข้ามาศึกษานั้นอยู่ในวัยเดียวกันสามารถพูดคุยทำความรู้จักกันได้ง่ายและนิสิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นจึงต้องพักอยู่หอพัก เมื่อต้องอยู่กับบุคคลที่ไม่ใช่ครอบครัวนิสิตต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับบุคคลเหล่านั้นให้ได้ การที่ต้องอยู่ห่างจากครอบครัวนิสิตจึงจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันเมื่อมีปัญหาใดๆก็ช่วยเหลือเกื้อกูลกันทำให้เกิดความสนิทสนมในกลุ่มสังคมนั้นได้อย่างไม่ยากนักสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชาตชาย หมั่นสมักร, 2542 ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสหบทพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนดี มีการปรับตัวได้ดี ทั้งนี้เพราะการอยู่ในกลุ่มเพื่อนจะทำให้ นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีการเรียนรู้ที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและมีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกสู่กัน

จากการที่นิสิตสามารถปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยได้มาก นั้นเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความถนัดและความสนใจของนิสิตและเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้นิสิตเห็นความสำคัญมองเห็นประโยชน์ของกิจกรรม ซึ่งเป็นส่วนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนรวมทั้งฝึกความสามัคคีได้ดีและ กิจกรรมยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ นอก

ห้องเรียนที่สำคัญ อีกทั้งระดับมัธยมศึกษาที่มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้ได้เข้าร่วม ซึ่งกิจกรรมนี้ยังส่งเสริมประสบการณ์ด้านการใช้ชีวิต การศึกษา การพัฒนาคุณภาพให้นิสิตทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านจิตใจ และด้านสติปัญญา นิสิตจึงมีการปรับตัวด้านกิจกรรมได้ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2537 กล่าวว่า กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นิสิตรู้จักตนเองมากขึ้น ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียนวิชาการ สังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จากการที่นิสิตสามารถปรับตัวด้านการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคลได้มาก นั้นเป็นเพราะนิสิตที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยนิสิตมีความตระหนักในเรื่องความสำเร็จในด้านต่างๆ เช่น ด้านการทำงาน การเรียน นิสิตจะต้องอาศัยความฉลาดทางอารมณ์เพราะจะช่วยให้นิสิตเข้าใจและจัดการกับอารมณ์ของตน มีความตั้งใจ และพร้อมที่จะเผชิญสิ่งแปลกใหม่ การดำรงชีวิตอยู่ร่วมในสังคมกลุ่มเพื่อนและการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นิสิตมีความเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้อื่น สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี ถึงแม้ว่านิสิตจะพบกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากเดิม นิสิตก็ต้องพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ นิสิตยังสามารถบังคับตนเองให้แสดงออกได้อย่างเหมาะสม รู้จักควบคุมตนเอง มีเหตุผลรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นทำให้นิสิตสามารถปรับตัวได้ดีในการอยู่ร่วมกับสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์, 2524 กล่าวว่า การปรับตัวทางอารมณ์เป็นกระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ ด้านบุคลิกภาพและด้านความต้องการเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่ตนสามารถทนอยู่ได้ในสังคมหรือสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุข

จากการที่นิสิตสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้มาก นั้นเป็นเพราะนิสิตพึงผ่านการเตรียมตัวสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยและนิสิตที่เข้ามาศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่มีพื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาคณิตศาสตร์มาแล้วประกอบกับวิชาเรียนในชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ด้วยนิสิตจึงสามารถปรับตัวในการเปลี่ยนวิธีการศึกษาจากระดับมัธยมสู่ระดับอุดมศึกษาได้ดีแต่อย่างไรก็ตามการปรับตัวด้านการเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้ายจากการปรับตัวด้านอื่นๆ และยังคงสอดคล้องกับการศึกษาของ พระมหามนตรี สามารณไทย, 2548 ; นิรมล สุวรรณโคตร, 2553 ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับตัวของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในส่วนกลาง พบว่าด้านการเรียนพระนิสิตมีการปรับตัวมาก

2. นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และการปรับตัวทั้งหมดแตกต่างกัน โดยที่มีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน นั้นเป็นเพราะความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและอุดมคติของเพศชายและเพศหญิงต่างกัน พฤติกรรมในการทำกิจกรรมบางอย่างนั้นจึงต่างกันอีกทั้งยังมีความแตกต่างกันทางด้านความคงที่ของอารมณ์ ทั้งนี้อาจเพราะว่าปัจจุบันการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในสังคมปัจจุบันมีความแตกต่างไปจากเดิมโดยให้อิสระในด้านต่างๆ กับเด็กผู้หญิงมากขึ้น นอกจากนี้ยังให้สิทธิแก่สภาพสตรีทำเทียมกับสภาพบุรุษในหลายๆด้าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชูศรี, 2539 ที่ศึกษาสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีสุขภาพจิตต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีสุขภาพจิตดีกว่านักศึกษาชาย ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่านักศึกษาหญิงมีสุขภาพจิตด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง และการปรับตัวด้านสังคม มีความเชื่อมั่นว่าตัวเองเป็นคนมีคุณค่า เป็นผู้นำและมีความสามารถในการทำงานชอบทำงานเป็นกลุ่มดีกว่านักศึกษาชาย และจากการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน นั้นเป็นเพราะนิสิตเพศชายและเพศหญิง เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเหมือนกัน ทั้งลักษณะของกิจกรรม เวลาในการทำกิจกรรม ทำให้นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับ ราตรี พงษ์สุวรรณ, 2540 ที่ได้ทำการศึกษาและพบว่านักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาการปรับตัวโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษมีการปรับตัวด้านการเรียน ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และการปรับตัวทั้งหมดไม่แตกต่างกัน โดยที่มีการปรับตัวด้านสังคมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นเป็นเพราะนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษชั้นปีที่ 1 มีวิชาพื้นฐานที่เรียนคล้ายคลึงกัน จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเหมือนกัน มีสังคมกลุ่มเพื่อนวัยใกล้เคียงกันแต่จะต่างกันตรงเวลาการเข้าเรียน และจากการปรับตัวด้านสังคมแตกต่างกัน เนื่องจากนิสิตภาคพิเศษในบางสาขาวิชาที่มีจำนวนน้อยกว่านิสิตภาคปกติมากจึงมีกลุ่มเพื่อนน้อย มีการพบปะกันน้อยกว่านิสิตภาคปกติ โอกาสในการจึงทำให้นิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษมีการปรับตัวด้านสังคมแตกต่างกัน

4. การปรับตัวด้านการเรียนและการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ มีปัจจัยในการปรับตัวอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตและเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน $r=0.224$ พบว่าการปรับตัวด้านการเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เมื่อการปรับตัวด้านอื่นๆ คงที่ แสดงให้เห็นว่าการที่นิสิตมีการปรับตัวด้านการเรียนได้ดีจะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย เมื่อนิสิตมีการปรับตัวด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยคงที่ และเมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนของการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย $r=-0.142$ พบว่าการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เมื่อการปรับตัวด้านอื่นๆ คงที่ แสดงให้เห็นว่านิสิตที่มีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมากจะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง เมื่อนิสิตมีการปรับตัวด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคลคงที่ นั่นเป็นเพราะนิสิตเพิ่งเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยและยังไม่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัย อาจทำให้นิสิตบางคนไม่สามารถแบ่งเวลาในการเรียน การอ่านทบทวนตำราเรียนได้เต็มที่นัก จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นต่ำ และเนื่องจากเมื่อนิสิตเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้วนิสิตจึงต้องมีความท้าทายต่างๆมากมายหลายด้าน นิสิตส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่มีภูมิลำเนาอื่นๆที่ไม่ใช่จังหวัดชลบุรีจึงต้องอาศัยการปรับตัวในด้านอื่นอีกมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆที่มีผลต่อการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในด้านอื่นๆ เช่น ด้านผู้สอน ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

5.3.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวในด้านการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตบางแสนและวิทยาเขตอื่นๆ

5.3.3 จากการศึกษาพบว่ามีการปรับตัวด้านการเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยจึงควรมุ่งเน้นและส่งเสริมความรู้ในด้านวิชาการให้มากขึ้น เพื่อให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

5.3.4 จากการศึกษาพบว่ามีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยจึงควรจำกัดจำนวนของกิจกรรมในแต่ละภาคการศึกษาให้เหมาะสมกับช่วงเวลา เพื่อไม่ให้กิจกรรมมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

บรรณานุกรม

- กันต์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม., จิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2535). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2524). *สุขภาพจิตในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2543). *อิคิว ความฉลาดทางอารมณ์*. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต.
- จิวัฒน์ วิริงกร. (2548). *คัมภีร์ชีวิตนิสิตใหม่*. กรุงเทพฯ: โครงการก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จุมจินต์ สลัดทุกข์. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม., จิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิดดา เพ็ชรประยูร, ผศ.ดร. ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล, นนทธีรัตน์ พัฒนภักดี. *ความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. ภาควิชามนุษยศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ชาติชาย หมั่นสมัค. (2542). *การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสหทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม., จิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล. (2539). *การศึกษาสุขภาพจิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ฐิระ ทองเหลือ. (2549). *น้องใหม่กับการปรับตัว*. วารสารแม่โจ้ปริทัศน์, 7(4), 67-70.
- ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์. (2541). *ผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีตรัง จังหวัดตรัง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม., จิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทรงศิริ แต่สมบัติ. (2548). *การวิเคราะห์การถดถอย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). *การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. เอกสารการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2542). *ความฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษายุคใหม่*. วารสารวิชาการ, 2(1), 62
- ธีระ มุลธิยะ. (2530). *ผลการให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์ที่มีต่อการพัฒนาอัตโนมิติด้านการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวชิราวุฒิมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์, การศึกษามหาบัณฑิต, จิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธาราวดี อธิมาทรานนท์. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล*. สารนิพนธ์, จิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- นิมล สุวรรณโคตร. การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปริญญาโท, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ปวีณา ไชยชมพู. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี. ปริญญาโท กศ.ม., จิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประธาน วัฒนาวณิชย์. (2529). *ไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง*. กรุงเทพฯ: ปรกาศพริก.
- พิสมัย หาญมงคลพิพัฒน์. (2547). *หลักสถิติ 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิสนุ พองศรี. (2552). *เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม, การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย*. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- พระมหามนตรี สามารถไทย. (2548). *การปรับตัวของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในส่วนกลาง*. ปริญญาโท กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มนูญ ตนะวัฒนา. (2539). *จิตวิทยาพัฒนาชีวิต*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อีรพงษ์การพิมพ์
- มยุรี ศรีชัย. (2540). *การวิเคราะห์การถดถอย*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ห้องหุ่นส่วนจำกัด วิ.เจ.พรีนตติ้ง
- มาลินี อยู่โพธิ์. (2525). *การทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน*. ปริญญาโท กศ.ม., จิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โยธิน ศันสนยุทและคณะ. (2533). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ราตรี พงษ์สุวรรณ. (2540). *การศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปริญญาโท กศ.ม., จิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วรารณ ตรีกุลสถิตย์. (2545). *ความหมายของการปรับตัว. จิตวิทยาการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา. (2537). *การพัฒนานิสิตนักศึกษาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศุภลักษณ์ เงินบำรุง. (2546). *ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ*. ปริญญาโท กศ.ม., จิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลักขณา สรีวัฒน์. (2530). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไอเดียสโตร์.
- สายชล สันตบุรณ์ทอง. (2546). *สถิติเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โครงการตำรา คณะวิทยาศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุกัญญา ตันตระกูล. (2548). *การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. ปริญญาโท กศ.ม., การอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันทร์เอม. (2544). *จิตวิทยาทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
- สุมาลี สุวรรณภักดี. (2541). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลในเขตภาคใต้สังกัดกระทรวงสาธารณสุข*. ปริญญาโท กศ.ม., การอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สำรวย ประไพศรี. (2544). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบโทรภาคของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา*. ปริญญาโท กศ.ม., จิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรุณี สุปัญญา. (2545). *การปรับตัวทางสังคมของวัยรุ่นชายในสถานสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล สังกัดกองสงเคราะห์เด็กและวัยรุ่นกรมประชาสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*

อารี เพชรมุต. (2530). *มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน.* กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.

กัลยา ครองแก้ว, นพรัตน์ รุ่งอุทัยศิริ, มัลลิกา บุนนาค และ วัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์. (2532). *สถิติ.*

(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

Bernard, Harold W. (1960). *Mental Health for Classroom.* New York: McGraw-Hill Book Company.

English, H.B. and A.C. English. (1968). *A Comprehensive Dictionary of Psychological and
Psychoanalytical Trms.* New York: David Mckay Company.

Hurlock, Elizabeth. B. (1978). *Child Development.* Auckland: McGraw-Hall.

Kaplan, Louis. (1959). *Mental Health and Human Relation Education.* New York:
Harper and Borthor.

Mac Kinney, Freud. (1966). *Psychology of Personal Adjustment Third Edition.* New York: John
Wiley and Sons

Ohlsen. (1983). *M.M. Introduction to Counseling.* Illinois: F.E. Peacock Publishers.

Rogers. (1967). *Client-Centered Therapy.* Boston Houghton Mifflin.

Roy, Mayer. (1976). *Applying Behavior-Analysis Procedures with Children and Youth.*
New York : Holt, Rinehart.

Worchel Stephen and George R. Goethalo. (1985). *Adjustment Pathways to Personal Growth.*
Englewood Cliffs: Prentice-Hall.

Yamane, Taro. (1973). *Statistic : An Introductory Analysis.* New York: Harper and Row Publisher
Inc.

มหาวิทยาลัยบูรพา. ประวัติความเป็นมา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.buu.ac.th/th/index.php?link=aboutbuu.php> (วันที่ค้นข้อมูล : 27 กุมภาพันธ์ 2555)

-----ระบบทะเบียนและสถิตินิสิต. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

http://reg2.buu.ac.th/document/CurrStu/CurrALL25082554_1_2554.pdf

-----วิสัยทัศน์และพันธกิจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.buu.ac.th/th/index.php?link=vision.php>

-----การรับสมัคร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.buu.ac.th/th/index.php?link=admission.php>

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง

การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการปรับตัวด้านสังคม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

นิตินกรณาตอบแบบสอบถามให้ตรงตามการปฏิบัติตนจริงมากที่สุด และตอบครบถ้วนทุกข้อทั้ง 5 ตอน

ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวนันทิชา บุญละเอียด

นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสถิติ

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. สาขาวิชา

สาขาวิชา คณิตศาสตร์

สาขาวิชา สถิติ

สาขาวิชา เคมี

สาขาวิชา ชีววิทยา

สาขาวิชา ชีวเคมี

สาขาวิชา จุลชีววิทยา

สาขาวิชา ฟิสิกส์

สาขาวิชา ฟิสิกส์ประยุกต์

สาขาวิชา เทคโนโลยีอาหาร

สาขาวิชา เทคโนโลยีชีวภาพ

สาขาวิชา วาริชศาสตร์

3. ประเภท

ภาคปกติ

ภาคพิเศษ

4. เกรดเฉลี่ย (GPA) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

5. ภูมิลำเนา จังหวัด

6. ที่พักอาศัยปัจจุบัน

บ้านบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง

หอพักใน/นอกมหาวิทยาลัย

บ้านญาติพี่น้อง

อื่นๆ ระบุ.....

7. แหล่งเงินทุนทางการเรียนได้รับจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง

กองทุนกู้ยืม (กยศ.)

ทำงานหารายได้ด้วยตนเอง

กองทุนอื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

คำชี้แจง ให้นักี้อ่านข้อความแล้วกรอกคะแนนได้ตั้งแต่ 1.00 – 9.00 ที่คิดว่าตรงกับการปฏิบัติตนจริงของ นิสิตมากที่สุด (สามารถใส่เลขทศนิยมได้)

โดยคะแนน 1.00 = จริงน้อยที่สุด ไปจนถึง 9.00 = จริงมากที่สุด

ข้อความ	กรอกคะแนน
	1.00 – 9.00
1. ท่านเข้าเรียนตรงตามกำหนดเวลา	
2. ท่านทำงานที่อาจารย์มอบหมายได้เสร็จตามกำหนดเวลา	
3. ท่านมีตำราและอุปกรณ์การเรียนพร้อมจะเรียนทุกครั้ง	
4. ท่านมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน	
5. เมื่อท่านเกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับบทเรียนท่านจะซักถามอาจารย์เสมอเมื่อมีโอกาส	
6. ท่านมีความพอใจในสาขาที่เรียนและมุ่งมั่นจะเรียนให้สำเร็จ	
7. ท่านมีสมาธิในการเรียนเสมอ	
8. ท่านสรุปใจความสำคัญและบันทึกย่อในเรื่องที่เรียน	
9. ท่านจะค้นคว้าเนื้อหาที่เรียนเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ	
10. ท่านทบทวนบทเรียนก่อนการสอบทุกครั้ง	

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการปรับตัวด้านสังคม

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วกรอกคะแนนได้ตั้งแต่ 1.00 – 9.00 ที่คิดว่าตรงกับการปฏิบัติตนจริงของ นิสิตมากที่สุด (สามารถใส่เลขทศนิยมได้)

โดยคะแนน 1.00 = จริงน้อยที่สุด ไปจนถึง 9.00 = จริงมากที่สุด

ข้อความ	กรอกคะแนน
	1.00 – 9.00
1. ท่านปฏิบัติตามระเบียบของสถาบันอย่างเคร่งครัด	
2. ท่านมักแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานกลุ่ม	
3. ท่านเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน	
4. ท่านมีความมั่นใจเมื่อต้องเป็นผู้นำกลุ่ม	
5. ท่านรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	
6. ท่านรู้สึกยินดีเมื่อได้รู้จักเพื่อนใหม่	
7. ท่านมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	
8. ท่านสนุกสนานร่าเริงเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ	
9. ท่านให้กำลังใจและความช่วยเหลืออย่างเต็มใจเมื่อเพื่อนมีปัญหา	
10. ท่านรู้สึกอยากอยู่กับเพื่อนๆ มากกว่าอยู่คนเดียว	

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วกรอกคะแนนได้ตั้งแต่ 1.00 – 9.00 ที่คิดว่าตรงกับการปฏิบัติตนจริงของ นิสิตมากที่สุด (สามารถใส่เลขทศนิยมได้)

โดยคะแนน 1.00 = บ่อยน้อยที่สุด ไปจนถึง 9.00 = บ่อยมากที่สุด

ข้อความ	กรอกคะแนน
	1.00 – 9.00
1. เมื่อท่านถูกขัดใจ ท่านสามารถควบคุมอารมณ์ได้ ไม่แสดงอาการ หงุดหงิดออกมา	
2. เมื่อท่านถูกอาจารย์ตักเตือนท่านจะยอมรับฟังโดยดี	
3. เมื่อท่านกระทำความผิดท่านจะกล่าวคำ “ขอโทษ” ทันที	
4. ท่านมีความอดทนในการรอคอย	
5. ท่านเป็นคนมองโลกในแง่ดี	
6. ท่านจะไม่เปรียบเทียบตนเองกับเพื่อน	
7. ท่านมักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอยู่เสมอ	
8. ท่านไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ	
9. ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง	
10. เมื่อท่านมีปัญหา มักจะปรึกษาผู้อื่นไม่เก็บไว้คนเดียว	

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความแล้วกรอกคะแนนได้ตั้งแต่ 1.00 – 9.00 ที่คิดว่าตรงกับการปฏิบัติตนจริงของ นิสิตมากที่สุด (สามารถใส่เลขทศนิยมได้)

โดยคะแนน 1.00 = จริงน้อยที่สุด ไปจนถึง 9.00 = จริงมากที่สุด

ข้อความ	กรอกคะแนน
	1.00 – 9.00
1. ท่านคิดว่ากิจกรรมสร้างประสบการณ์ใหม่ๆให้กับท่าน	
2. กิจกรรมทำให้ท่านได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆเพิ่มขึ้น	
3. ท่านพอใจเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	
4. ท่านเต็มใจให้ความร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัย	
5. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมเพราะเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม	
6. ท่านคิดว่ากิจกรรมทำให้ท่านใช้ชีวิตในสังคมได้ง่ายขึ้น	
7. ท่านรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการเข้าร่วมกิจกรรม	
8. ท่านใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย	
9. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่หวังผลตอบแทน	
10. ท่านคิดว่ากิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีประโยชน์ต่อนิสิตทุกคน	

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป

ตอนที่ 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามเพศ

sex

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	male	43	17.2	17.2	17.2
	female	207	82.8	82.8	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามสาขาวิชา

major

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	math	21	8.4	8.4	8.4
	chem	25	10.0	10.0	18.4
	Biochem	23	9.2	9.2	27.6
	Phy sics	21	8.4	8.4	36.0
	Food	28	11.2	11.2	47.2
	Aquatic	24	9.6	9.6	56.8
	Statistic	21	8.4	8.4	65.2
	Biology	27	10.8	10.8	76.0
	Micro	22	8.8	8.8	84.8
	AppPhysics	16	6.4	6.4	91.2
	Biot	22	8.8	8.8	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามประเภท

status

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Normal	205	82.0	82.0	82.0
	Special	45	18.0	18.0	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามภูมิภาค

country

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Other	184	73.6	73.6	73.6
	Chonburi	66	26.4	26.4	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามที่พักอาศัยปัจจุบัน

Address

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	parent	26	10.4	10.4	10.4
	relative	5	2.0	2.0	12.4
	dormitory	218	87.2	87.2	99.6
	other	1	.4	.4	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามแหล่งเงินทุนทางการเรียนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

finance1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	other	9	3.6	3.6	3.6
	parent	241	96.4	96.4	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามแหล่งเงินทุนทางการเรียนที่นิสิตทำงานหารายได้ด้วยตนเอง

finance2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	other	233	93.2	93.2	93.2
	work	17	6.8	6.8	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามแหล่งเงินทุนทางการเรียนที่ได้รับจากกองทุนกู้ยืม (กยศ.)

finance3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	other	147	58.8	58.8	58.8
	funds	103	41.2	41.2	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำแนกตามแหล่งเงินทุนทางการเรียนที่ได้รับจากกองทุนอื่นๆ

finance4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	other	247	98.8	98.8	98.8
	another	3	1.2	1.2	100.0
	Total	250	100.0	100.0	

ตอนที่ 4.2 ศึกษาการปรับตัวของนิสิต

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปรับตัว

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
academic	250	6.9631	.98501
Social	250	7.7877	.82210
emotion	250	7.4664	.95330
Activ ity	250	7.6131	1.01111
Total	250	7.4646	.78515
Valid N (listwise)	250		

ตอนที่ 4.3 ศึกษาความแตกต่างของการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและเพศหญิง

Group Statistics

sex		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
academic	male	43	6.4479	1.30559	.19910
	f emale	207	7.0702	.87081	.06053
Social	male	43	7.4975	1.06337	.16216
	f emale	207	7.8480	.75177	.05225
emotion	male	43	7.1914	1.04413	.15923
	f emale	207	7.5236	.92582	.06435
Activ ity	male	43	7.3853	1.18563	.18081
	f emale	207	7.6604	.96750	.06725
Total	male	43	7.1305	.94327	.14385
	f emale	207	7.5340	.73185	.05087

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
academic	Equal variances assumed	11.922	.001	-3.874	248	.000	-.62224	.16062	-.93860	-.30588
	Equal variances not assumed			-2.990	50.034	.004	-.62224	.20810	-1.04021	-.20427
Social	Equal variances assumed	4.418	.037	-2.572	248	.011	-.35048	.13625	-.61883	-.08213
	Equal variances not assumed			-2.057	51.062	.045	-.35048	.17037	-.69251	-.00845
emotion	Equal variances assumed	.352	.553	-2.093	248	.037	-.33213	.15869	-.64469	-.01958
	Equal variances not assumed			-1.934	56.532	.058	-.33213	.17174	-.67610	.01183
Activ ity	Equal variances assumed	2.208	.139	-1.629	248	.105	-.27509	.16889	-.60774	.05755
	Equal variances not assumed			-1.426	54.212	.160	-.27509	.19291	-.66181	.11163
Total	Equal variances assumed	2.226	.137	-3.119	248	.002	-.40344	.12934	-.65818	-.14870
	Equal variances not assumed			-2.644	52.992	.011	-.40344	.15258	-.70947	-.09741

ตอนที่ 4.4 ศึกษาความแตกต่างการของปรับตัวระหว่างนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ

Group Statistics

status		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
academic	Normal	205	6.9674	1.00196	.06998
	Special	45	6.9438	.91414	.13627
Social	Normal	205	7.7370	.85771	.05990
	Special	45	8.0184	.58953	.08788
emotion	Normal	205	7.4373	.99102	.06922
	Special	45	7.5990	.75334	.11230
Activ ity	Normal	205	7.5694	1.03234	.07210
	Special	45	7.8121	.89164	.13292
Total	Normal	205	7.4363	.81247	.05675
	Special	45	7.5933	.63832	.09515

Independent Samples Test

		Levene's Test f or Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Dif ference	Std. Error Dif ference	95% Confidence Interval of the Dif ference	
									Lower	Upper
academic	Equal variances assumed	.036	.850	.145	248	.885	.02362	.16247	-0.29639	.34362
	Equal variances not assumed			.154	69.228	.878	.02362	.15319	-0.28197	.32921
Social	Equal variances assumed	5.078	.025	-2.093	248	.037	-.28136	.13443	-0.54612	-.01660
	Equal variances not assumed			-2.645	90.188	.010	-.28136	.10636	-0.49265	-.07007
emotion	Equal variances assumed	4.886	.028	-1.031	248	.304	-.16170	.15691	-0.47076	.14735
	Equal variances not assumed			-1.226	81.250	.224	-.16170	.13192	-0.42417	.10076
Activ ity	Equal variances assumed	1.812	.179	-1.461	248	.145	-.24269	.16607	-0.56979	.08440
	Equal variances not assumed			-1.605	72.353	.113	-.24269	.15121	-0.54411	.05872
Total	Equal variances assumed	2.501	.115	-1.216	248	.225	-.15700	.12913	-0.41133	.09733
	Equal variances not assumed			-1.417	78.713	.160	-.15700	.11079	-0.37753	.06354

ตอนที่ 4.5 ศึกษาปัจจัยการปรับตัวของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

Correlations

Control Variables			GPA	academic
Social & emotion & Activity	GPA	Correlation	1.000	.224
		Significance (2-tailed)	.	.000
		df	0	245
academic		Correlation	.224	1.000
		Significance (2-tailed)	.000	.
		df	245	0

Correlations

Control Variables			GPA	Social
emotion & Activity & academic	GPA	Correlation	1.000	-.110
		Significance (2-tailed)	.	.084
		df	0	245
Social		Correlation	-.110	1.000
		Significance (2-tailed)	.084	.
		df	245	0

Correlations

Control Variables			GPA	emotion
academic & Social & Activity	GPA	Correlation	1.000	.082
		Significance (2-tailed)	.	.197
		df	0	245
emotion		Correlation	.082	1.000
		Significance (2-tailed)	.197	.
		df	245	0

Correlations

Control Variables			GPA	Activ ity
academic & Social & emotion	GPA	Correlation	1.000	-.142
		Significance (2-tailed)	.	.025
		df	0	245
Activ ity		Correlation	-.142	1.000
		Significance (2-tailed)	.025	.
		df	245	0